Inauguració curs 2022-2023 de l'INSAF. Paraules conclusives

Centre Tarraconense El Seminari, 20 d'octubre de 2022

Molt estimat Dr. Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià; estimat Dr. Andreu Muñoz, Director de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós; estimat Dr. Josep M. Gavaldà, professor ordinari de l'INSAF; benvolguda Sra. Roser Fornell, Secretària acadèmica de l'INSAF; autoritats acadèmiques, benvolguts professors i alumnes, estimat Poble Sant de Déu.

Avui, en un retorn progressiu a la normalitat després de la pandèmia, inaugurem un nou curs d'aquesta estimada institució universitària.

En primer lloc, vull agrair i felicitar a la Dr. Josep M. Gavaldà per la seva lliçó inaugural que ens acaba de donar sobre el matrimoni com a realitat humana d'amor i de testimoniatge de la fe. Us felicito de cor pel treball realitzat i per tot l'esforç que hi poseu en tot treball eclesial que teniu entre mans.

Molt estimats i estimades, el nostre Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós, vinculat a la Facultat de Teologia de l'Ateneu Universitari Sant Pacià —en aquest sentit, valoro moltíssim avui la presència del seu Rector, el Dr. Armand Puig, així com les seves paraules precedents—, forma part d'una institució acadèmica pertanyent a la Santa Seu, en l'Espai Europeu d'Educació Superior. Tenim, per tant, una gran eina de formació que hem de mimar i potenciar.

Maldem doncs, per una renovació sàvia i valenta de la nostra institució, per a col·laborar des del pensament a una transformació missionera del que el papa Francesc anomena una Església «en sortida». En aquest marc, centrats en el cor de l'anunci de l'Evangeli i de la Tradició vivent que ens ha estat transmesa, com hem palesat avui en la lliçó inaugural, el treball del nostre Institut, en el marc de la Facultat de Teologia de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, és cridat a promoure una cultura del diàleg i de la trobada, per a una veritable inculturació de l'Evangeli en el territori del nostre Arquebisbat, donant resposta als desafiaments antropològics dels moments actuals.

A la llum d'aquesta premissa fonamental, molt breument, voldria entrellucar principalment dos desafiaments que se li presenten als estudis del nostre Institut:

El primer desafiament consisteix en cercar de superar tot divorci entre teologia i realitat pastoral i, d'alguna manera, entre fe i vida. Encara en molts membres de la nostra Església, ja siguin clergues com consagrats i consagrades o, sobretot, laics i laiques, s'hi troba una mentalitat de pensar que els estudis reglats de l'Institut Superior tenen poc a veure amb el dia a dia de la pastoral ordinària de les nostres parròquies. Com si els nostres laics i laiques no tinguessin dret a una seriosa formació. A més, si és que estem fent bona teologia i si aquesta vol fer un servei real a la nostra Església i a la nostra societat, ha de tenir sempre una vessant pastoral, donat que cerca de donar respostes i sentit a la vida dels homes i dones del nostre avui. Per tant, la teologia no pot restar al marge d'una seriosa antropologia. La teologia s'ha de trobar sempre al servei i en diàleg amb la pastoral i amb la vida de l'Església i dels homes. Maldem, doncs, en el nostre Institut perquè sigui així. Aleshores, el nostre Institut, progressivament, anirà oferint eines intel·lectuals que puguin proposar-se com a «paradigmes d'acció i de pensament, i que esdevinguin útils per a l'anunci de l'Evangeli en un món marcat pel pluralisme ètic i religiós», com s'afirma a la Constitució Apostòlica *Veritatis gaudium*. I això ens porta a treballar en col·laboració, és a dir, en sinodalitat, com estem fent en aquests darrers temps de Sínode. En aquest sentit, convé crear una xarxa de treball i de col·laboració, en primer lloc, entre

els diversos organismes eclesials, entre les nostres delegacions i l'Institut, entre els nostres arxiprestats i l'Institut; i, en segon lloc, en diàleg amb el món de la universitat i de la cultura existent en el territori de la nostra Arxidiòcesi, oferir eines de col·laboració i de recerca conjunta.

I, el segon desafiament, fa relació a saber aplicar el que acabem de dir en la realitat concreta del nostre territori. En aquests moments, l'Arxidiòcesi es troba, d'una banda, en l'aplicació de les Prioritats Pastorals per aquest curs, on la primera, sobre l'àmbit del creixement i la vivència de la fe, demana explícitament un pla de formació, i, d'altra banda, l'Arxidiòcesi es troba també en ple debat sobre la reorganització territorial. En aquest punt, entra plenament la demanda efectuada a l'inici de la intervenció d'avui per part del Director de l'INSAF, el Dr. Andreu Muñoz. Aquesta visibilitat física s'ha de mostrar, d'una banda, en aquesta mateixa casa, com afirmava el director, és a dir, en les seves aules, en la seva biblioteca, en els seus claustres i aules, perquè aquesta casa ha de ser realment la casa de cultura de l'Església de Tarragona. Però d'altra banda, també aquesta visibilitat física s'ha de mostrar en el mateix territori: d'aquí que en el projecte d'orientacions sobre les futures Unitats Pastorals a redós d'un determinat arxiprestat, es detalla tot un pla de formació que s'hauria de desenvolupar sota la direcció tècnica de l'INSAF i en diàleg amb els agents pastorals de cada Arxiprestat. Es tracta d'un programa de formació repartit en el territori, amb una formació general, bíblica i teològica, tenint en compte també les qüestions més específicament pastorals: una teologia pràctica que englobi els diversos aspectes de la vida cristiana, la celebració de la fe i la vessant ministerial de l'Església. Es tracta, per tant, d'apropar l'INSAF al territori; sense obviar la formació estrictament reglada que té lloc en aquesta casa, i animant a que aquells laics i laiques que puguin, hi accedeixin des del mateix territori.

Si afrontem adequadament aquests reptes, segur que, malgrat les dificultats del moment present, arribarem a bon port.

Felicito, de cor, a l'equip directiu, als professors i als alumnes que us heu inscrit als diversos cursos, Felicito de cor al Dr. Josep M. Gavaldà per la lliçó que ens ha impartit aquest vespre.

Treballem, doncs, perquè l'Institut Sant Fructuós pugui anar donant els seus fruits. En el seu programa, al capdavall, ens hi va la formació del present i del futur de la nostra Església diocesana. Que l'Esperit del Senyor ens acompanyi en aquesta comesa, ell que rejoveneix i fa noves totes les coses.

Amb aquest deler i amb aquest esperit, queda inaugurat el curs 2022-23 en el nostre Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós de Tarragona.